

Loven træder i Kraft *1. April 1938*, til hvilket Tidspunkt Justitsministeren regnede med, at Amterne havde faaet indrettet de i § 9 omhandlede *Klinikker* (jfr. § 10), og at Befolkningsskmissionen havde haft Lejlighed til at udarbejde sine Forslag om *Mødrehjælp*.

Lovforslaget blev anbefalet af *Socialdemokrater* og *Radikale*, som indstillede det til Vedtagelse med de ved §§ 1, 3, 6 og 7 omtalte Ændringer.

Ogsaa Ordføreren for *Retsforbundet* (Hans Hansen [Rørby]) udtalte sig ved 1. Behandling anerkendende om Forslaget, ligesom Partiet ved 2. Behandling stemte for alle de af Justitsministeren eller Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag. Man var dog fra den Side *imod* Bestemmelserne om *Seksualklinikker* og foreslog §§ 9—12 udstemt. Hovedbestemmelsen (§ 9) vedtoges imidlertid med 64 Stemmer mod 4 (36 undlod at stemme), og dermed bortfaldt Ændringsforslagene om Udeladelse af de øvrige 3 Paragraffer.

Det frie Folkeparti kunde ikke tiltræde Lovforslaget paa Grund af Bestemmelserne om *Seksualklinikker*; Befolkningen — navnlig Landbefolkningen — var slet ikke indstillet paa Oprettelsen af disse, og Partiet kunde under de nuværende økonomiske Forhold for Landbruget ikke gaa ind for Lovgivningsforanstaltninger, hvis økonomiske Rækkevidde ikke kunde bedømmes, men som givet vilde føre til betydelige Merudgifter. Man var i mangt og meget enig i Venstres og Det konservative Folkepartis Ændringsforslag (se nedenfor), men kunde dog ikke stemme for noget af disse af Hensyn til den foreslaaede Forhøjelse af Straffen for de paagældende Kvinder. Derimod vilde Partiet stemme for Retsforbundets Ændringsforslag og, hvis disse forkastedes, *undlade at stemme* ved 3. Behandling.

Venstre-Mindretallet kunde ikke slutte sig til Lovforslaget og anførte navnlig tre Grunde hertil. Efter Venstres Mening anviste Forslaget *ikke* i tilstrækkelig Grad en *positiv Linie* over for Problemet: den nødstedte svangre Kvinde. Dernæst ansaa man ikke *den medicinske Indikation* (§ 1, Pkt. 1) for klar i sin Formulering, men mente, at den, naar Sygdomsbegrebet ikke mere fastholdtes i Lovens Ordlyd, kunde give Anledning til for megen subjektiv Fortolkning fra Lægernes Side. Endelig vilde Loven indføre *seksuale Klinikker over hele Landet* — altsaa ogsaa, hvor disse slet ikke ønskedes af Befolkningen. Den af Klinikkerne givne Vejledning i Seksualhygiejne vilde naturligvis ogsaa omfatte Meddelelse af Oplysning om Anvendelse af forebyggende Midler mod Svangerskab. Mindretallet mente imidlertid ikke, det var en Opgave for